

**UCHWAŁA NR XLVII/306/21
RADY GMINY PSZCZÓŁKI**

z dnia 29 grudnia 2021 r.

w sprawie skargi na działalność Wójta

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. 735 z późn. zm.), w zw. z art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 z późn. zm.) **uchwała się, co następuje :**

§ 1. Rada Gminy Pszczółki, po rozpatrzeniu skargi na działalność Wójta dotyczącą przesłania pisma z wezwaniem do zapłaty zaległości za płatności z tytułu dostawy wody i odbioru ścieków, postanawia uznać skargę za bezzasadną.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącą Rady Gminy do zawiadomienia skarżących o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie kopii niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na gminnej tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przewodnicząca Rady Gminy

Anna Staniewicz

Uzasadnienie

W dniu 26.11.2021 r. została złożona skarga dotycząca przesłania pisma z wezwaniem do zapłaty za zaległości z tytułu dostawy wody i odbioru ścieków. Skarga, złożona jako skarga na Skarbnika Gminy, który działał z upoważnienia Wójta, została zakwalifikowana jako skarga na Wójta.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej działalności Wójta jest Rada Gminy. Ponadto z art. 18b ust. 1 i ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym wynika, że rada gminy rozpatruje skargi na działanie Wójta i w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji, której zasady działania określa statut gminy. W tym stanie rzeczy Rada Gminy Pszczółki, przy pomocy Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, podjęła czynności kontrole mające na celu wyjaśnienie przedmiotowej sprawy. Rada dokonała analizy postępowania Wójta w zakresie objętym ww. skargą.

W wyniku rozpatrzenia skargi ustalono, co następuje:

Skarżący wystąpili ze skargą na działanie Skarbnika, które polegało na wezwaniu skarżącej do zapłaty zaległości za dostawę wody i odbiór ścieków. Skarżący zaprzeczyli istnieniu zadłużenia oraz oświadczyli, że wszelkie należności z tego tytułu zostały uregulowane. Skarżący wskazali również, że w ich ocenie działanie Skarbnika miało stanowić próbę wymuszenia płatności. Do skargi dołączono potwierdzenia zapłaty na łączną kwotę 1.398,62 zł. Zaznaczyć należy, iż żadna z wpłat nie jest oznaczona numerem i datą faktury. W tytule transakcji każdej z wpłat wskazano każdorazowo „opłata za wodę”.

Z analizy wystawionych faktur i dokonanych wpłat wynika, że w 2016 r. wpłaty były zbyt niskie w stosunku do wystawionych faktur. W dniu 24.11.2016 r. wystawiono skarżącej częściowe upomnienie do zapłaty z tytułu dostawy wody i odbioru ścieków z terminem płatności do dnia 16.12.2016 r. Upomnienie odebrano w dniu 09.12.2016 r. Zostało ono wysłane na adres do korespondencji, który widniał w tamtym roku w systemie. Nie dokonano wpłaty w terminie wyznaczonym w upomnieniu tj. do 16.12.2016 r.

Od 2017 rok odbiorca dokonując wpłat nie opisywał w tytule przelewu za jaką fakturę płaci, co zgodnie z polityką rachunkowości księgowane było na najdalszą zaległość tj. 2016 rok. W konsekwencji spowodowało to zaległość za lata 2018 i 2019. W związku z tym w dniu 24.11.2021 r. wystawiono wezwanie do zapłaty dla skarżącej.

W tym miejscu należy zauważyć, iż zgodnie z art. 451 § 3 K.C. w braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego. Jak już wyżej wspomnieliśmy żadna z wpłat nie była opisana numerem faktury, stąd zasadnym było zaliczenie jej na poczet świadczenia najdalej wymagalnego. Nadto na podstawie art. 451 § 1 K.C. Urząd jako wierzyciel miał prawo zaliczyć wpłatę w pierwszej kolejności na odsetki, a dopiero po ich zaspokojeniu opłacić należność główną.

Mając na uwadze działania widnykacyjne i księgowe przedsiębrane przez Skarbnika należy uznać za uprawnione i zgodne z interesem fiskalnym Gminy.

Mając powyższe na względzie, skargę należało uznać za bezzasadną.

W wykonaniu art. 238 § 1 i art. 239 § 1 Kpa informuje się, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.